

Příběh pětiletého chlapce

Do služby raná péče jsme přijali pětiletého chlapce z malé obce Karlovarského kraje. Chlapec je desáté dítě v rodině vysoce vzdělaných rodičů. Otec je přes týden v Praze, matka je na každodenní situace doma sama. Všichni sourozenci chlapce jsou nadané děti, studují VŠ nebo gymnasium.

V rodině se u již dospělého syna nachází autismus – Aspergrův syndrom. Chlapec je velmi vnímavý, samostatný, inteligentní. Velmi dobře hovoří s velkou slovní zásobou. Vykazuje, však mnoho stereotypních chování a ulpívá na procesech jednání a chování, které jsou pro rodinu zdrojem velké psychické zátěže. Vedle „typických“ znaků chování, jako že vyžaduje jen a pouze jeden hrneček, preferuje čísla, počítá z hlavy násobení tří či čtyřmístných čísel atd., je zdrojem problémů pro jeho rodinu jeho taktilní přecitlivělost.

Chlapec nesnese jakékoli oblečení a boty. Jedinou výjimku tvoří letní šifonové dívčí šatičky a flísová deka. Cesta na nákup či poštu s pětiletým bosým a nahým dítětem je zdrojem pozdvižení pro místní obyvatele. Matku i třikrát denně kontaktovala policie, musela neustále situaci vysvětlovat.

Jako první pomoc v rodině jsme propojili v součinnost místní orgány a se souhlasem rodiny je informovali o stavu dítěte a projevech autismu. Poradkyně hovořila jak se sociálním odborem tak s místí i státní policií. Byl nalezen systém, tak aby hlídka nemusela vždy vyjíždět a matka vše znovu vysvětlovat. V současnosti poradkyně jedná se školkou o umístění dítěte alespoň na pár hodin denně do školky. V rodině však pomáhá i například se zoufalou situací nalézt pro dítě s autismem zubního lékaře, neboť jediný lékař, který byl ochoten ošetřit nespolupracující dítě, odmítl ošetřit chlapce v letních šatičkách. Nesměl ani přijít do jeho ordinace. Poradce proto pracuje nejen s rodinou a dítětem, ale i s jejich nejbližším sociálním okolím.